



БІБЛІОТЕКА
ХУДОЖНЬОЇ
ЛІТЕРАТУРИ

ПАВЛО ТИЧІНА

ВОЛЯ
НЕПРЕЛОЖНА

Д Е Р Ж Л І Т В И Д А В

ОБЯЗАТЕЛЬНЫЙ
Цена 30 коп.
ЭКЗЕМПЛЯР

V.N. Karazin Kharkiv National University



0

00477558

WASHINGTON
JAN 10 1892
U.S. DEPT. OF AGRICULTURE

RECEIVED
JAN 10 1892
U.S. DEPT. OF AGRICULTURE

THE SECRETARY

WASHINGTON

WASHINGTON JAN 10 1892 U.S. DEPT. OF AGRICULTURE

ПАВЛО ТИЧИНА

ВОЛЯ
НЕПРЕЛОЖНА

ДЕРЖАВНЕ
ЛІТЕРАТУРНЕ ВИДАВНИЦТВО
Київ 1941 Харків

«Бийтеся до останньої краплі крові,
товариші, держіться за кожну п'ядь
землі, будьте стійкі до кінця, перемога
недалеко! Перемога буде за нами!»

В. І. ЛЕНІН.

✓ B 59922

Центральна книжкова
бібліотека

інв. № _____

МИ ЙДЕМО НА БІЙ

Ти, земле наша, рідная, святая!
Ти, батьківщино люба золотая!
Це знову напад? З ворогом двобій?—
Ми чуєм, нене! Ми йдемо на бій!

Чого від тебе ворогу потрібно?
За що свою він злість зганяє дрібно?
Бо ти єдина, вільна на весь світ.
В тобі свобода й сонце, ясен цвіт!

Чого той ворог так кипить, лютує?
Бо в нас пшениця вистига, квітує.
Чого той ворог нападять спішить?
Бо він вже знає, що йому не жить.

Бо ним в Європі скорені народи
Повстати можуть за зорю свободи.
А тим народам приклад і мета—
Лиш ти, радянська земле золота.

Ворожа ставка — ой, же буде бита:
Червона Армія—вся славою повита.
Ми переможемо! В нашій бо землі
І правда, й сила, й Сталін у Кремлі.

Ти, земле наша, рідная, святая!
Ти, батьківщино люба золотая!
Це знову напад? З ворогом двобій?—
Ми чуєм, нене! Ми йдемо на бій!

24. VI 1941.

„СВИНЯ - НАПОЛЕОНЧИК“

Сказала раз свиня собі:
ну, чим я не персона?
Ростуть же груші на вербі —
тож можу й я у цій добі
пограть в Наполеона.

І стала рилом підривать
радянськії кордони,
і стала хитро поглядать,
ще й істерично верещать
у два свинячих тона.

Ось я свиня — то вже свиня
Од всіх свиней свиніша!
Ніхто мене хай не спиня,
бо філософія моя —
щоб Я була ситніша.

А їй з радянської землі
як цопнули по рилу!
Аж клюнула свиня землі —
аж в голові гули джмелі
і дрозд пішов по тілу...

І стала вухами тріпати
і по-фашистськи хрюкати:
навчусь зозулею кричати,
бо щось я стала примічати —
придється мені кукати.

А їй з радянської землі:
ой, кукнеш ти, та й скоро!
Свиня в Європі на столі? —
Ми знищимо твої плани злі,
фашистська потворо!

Та знов її вогнем, вогнем,
а під бочок штиками.
Чекай, іще не так труснем!
У тебе й думку ми зітрем,
як воювать із нами.

Треци, бряжчи, жерстяним сям,
порожній болобончик...
Тебе уб'єм — і казка вся.
Віднині будеш зватися
„Свиня - наполеончик“.

2. VII 1941.

ВОЛЯ НЕПРЕЛОЖНА

Хитрість тонша волосу
з Європи опитує :
що в вас того колосу!—
вітер аж похитує ...
Яка ж сила голосу —
ваша — поміж світу є?

А нащо й запитувать,
та нащо загадувать?
Кождого трудящого
можемо порадувать.
Тільки не потішимо
фашиста проклятого:—
ми його ще рішимо.
Ех, скоріш діждать того!

Де колгоспний колос —
отам саме й голос.
Де ягода повна —
отам вона мовна —
вольної Країни Рад
краса невимовна!

Знову тичуть рилами
в наші межі дальнії.

Тікаючи з білими,
дивуються жальнії:
звідки берем сили ми,
сили вирішальнії?

Ой же ж і гидота там!—
дражниться та й дровичься...
Будем гнатись по п'ятам,
поки аж не схочеться.
Поки не побачимо,
що вже ворог як та грязь...
Щось ми, значить, значимо,
коли так бояться нас?

Де рудні, копальні —
там і вирішальні.
Де говорять горна —
там вона відпорна —
вольної Країни Рад
сила непоборна!

Слиною ехидною
бризкають вельможнії:
як це так... обидно їм —
мужніми ще й можними,
з бідністю бідною
та стали заможні ми.

А нащо й запитувать,
та нащо загадувать?

Кожного трудящого
можемо порадувати.
Тільки не потішимо
фашиста проклятого:—
ми його ще рішимо.
Ех, скоріш діждать того!

Що бідна ж біднота—
давно на висотах.
Стахановка кожна—
сильна і заможна,—
Великого Сталіна
воля непреложна!

А в саду спітаються
вишні та акації.
В'їдливо ж цікавляться
пані за ріжнації:
як в нас уживаються
між собою нації?

Ой же ж і гидота там!—
дрочиться та й дрочиться...
Будем гнатись по п'ятam,
поки аж не схочеться.
Поки не побачимо,
що вже ворог як та грязь...
Щось ми, значить, значимо,
коли так бояться нас?

Хай же знають ниці:
в нас нема різниці.
Нація в нас кожна
рівна і художна,—
Великого Сталіна
воля непреложна!

ЗЕЛЕН-ЗОЛОТ

Герб радянський: Серп і Молот—
зелен-золот пишний край!
Герб між колосом пшениці—
в сталі-криці пишний край!

Куйся, сталь, біжи, формуйся—
перекуйся на тверде!
Скаже Сталін тільки слово—
ми готові, хай веде!

Ти рости, пшенице повна,—
красномовна наша міць!
Стали ми народом дужим—
ми напружим нашу міць!

Будь—герой, борець, людина—
батьківщина в нас одна!
Про любов народ співає—
в нас улюблена ж одна!

Ворог стука, як у клямку—
в них же лямку тягне люд!
У землі у нашій красній—
весно-ясний вільний люд!

Хай той ворог стука, лає --
бо його з'їдає люті!
В нас і саду й винограду—
й ріки дружбою течуть!

Ворог хай трусне соломки,—
щоб як падать—м'якша смерть.
Хоче лютий чи не хоче,—
а від нас дістане смерть!

Герб радянський: Серп і Молот—
зелен-з'олот пишний край!
Герб між колосом пшениці—
в сталі-крищі пишний край!

ПІСНЯ МОЛОДОСТІ

Значить, єсть у нас ті соки, що коріння поять.
Єсть плоди червонощокі, що к зимі достоять.
Ті майстри, що дім будують і подвір'я строять.
Юнаки, що завше норму удвоять - потроять.

А пісні співатися
чёрвоно, крилато!
Танцю танцюватися,
бо на те ж і свято.
Гей танцюй да гей танцюй,
серце ворога клинцюй!
Все зробив ти? — не забудь:
весел
будь!
Весел, весел, весел будь!

Єсть у нас могутні люди, що немов із сталі.
Дихаєм на повні груди, прозираєм далі.
У великому ж працюєм у всесвітнім залі—
перельоти і змагання, матчі, фестивалі.

Дружбою ми здружені,
батьківщино - мати,
в наші дні напружені
що нам треба знати?—

Чи це ворог чорний, білий,
чи від злості посивілий,
а чи жовто-голубий,
просто
бий!

Просто, просто, просто бий!

Як гірлянда із калини, що вже не порветься,
між народами країни дружба розцвітеться.
А в тій дружбі, молодече, це ж багатством зветься—
і танцює, і сміється, й де воно береться!

А пісні співатися
чєрвоно, крилато!
Танцю танцюватися,
бо на те ж і свято.
Гей танцюй да гей танцюй,
серце ворога клинцюй!
Все зробив ти?—не забудь:
весел
будь!
Весел, весел, весел будь!

Значить, єсть у нас здоров'я, і краса, і сила.
Вірю в творчість і любов я, що мене зросила.
А були ж ми як послідні, чорна смерть косила,
Револуція Жовтнева бідних воскресила!

Дружбою ми здружені,
батьківщино - мати,
в наші дні напружені

що нам треба знати?—
Чи це ворог чорний, білий,
чи від злості посивілий,
а чи жовто - голубий,
просто
бий!
Просто, просто, просто бий!

ІСПАНІЯ

Було ж їй зір опечено,
щоб правді не дивилась;
було їй злобно речено,
щоб кров'ю затопилась.
Чи речено, проречено,
а тільки: що за милості!
Фашистська Німеччино,
чи ти б не подавилась?

Ну що тобі—угорського
ще хліба не обжерлась?
До міста коридорського,
до Данціга продерлась.
Без нафти без румунської
ой як же ти обмерзлась!
Од власті од дикунської
політика протерлась.

Політика по - темному,
що каже спину гнути;
що на народ „по - чемному“
та цитькає: ану ти!
На морі ж Середземному
і крутиться і в'ється.

Піратом по - непевному,
ще й Гітлером це зветься.

Іспанія—за тучами,
а буде ж, буде ясно!
Отрутами гадючими
отруюють дочасно.
І що в гадючій жалі є,—
вони дають як милость.
Фашистська Італіє,
чи ти б не подавилась?

В599222
Ну що тобі—весіннії
шматки у шлунку травиш?
У рану Абіссинії
ти б'єш неначе в клавиш.
По самому призначенню
себе як звіра славиш?
Защо, скажи, Іспанію,
Іспанію ти давиш?

Та що тут нам запитувать?
Тебе ж самі іспанці—
не зимувать, не літувать
запросять, а у шанці
доб'ють прокляту... Й трупиче
закинуть аж за хмари!
Ой будеш пам'ятать іще
урок Гвадалахари!

Італіє напижена,
ти теж неоднородна:
ось-ось в тобі обижена
підніметься народна—
розгнівана, розлючена
могутня маса к бою!
Тікатимеш, скарлючена,
в ворота головою...

Політика „захисника“,
що сам жиріє з ліні:
іграти роль вісника
народів, що в болінні,
їх карту як налисника
ділити на коліні—
„святого безкорисника“
тирана Муссоліні.

Подавишся! подавишся!
Ковтаєш? рота хрестиш?
Нащо ж ти дітьми бавишся,
жінок за що безчестиш?
Пожди ж ти,—все вигулькуєш?—
у дні новім буремнім
запирхаєш, забулькаєш,
потонеш в Середземнім.

Подавишся!.. заблимає
твое злодійське око.
Одна лише країна є,

що високо - високо
підноситься, зростаючи;
в ній зріння і уміння;
до миру закликаючи,
всім світить як проміння.

У тій країні—славами
повиті всі трудящі.
Ідуть вони та лавами
од кращих ой же кращі!
Європа хмуρο бровиться?
Фашисти брехні клеплять?
Та їм не поздоровиться,
як нас вони зачеплять!

В ІМ'Я ЛЮДЕЙ

Нам треба голосу Тараса. Зично
щоб прозвучать про наш могутній день.
Хай чують вороги, що ми—залізні.
Роздушимо, роздаavimo того,
хто посягне на нас.

Нам треба голосу Тараса. Сонце
над нами сяє. Сонце ж передать—
це можна тільки піснею живою,—
глибокою. І дужою. Агей,
поети, глибше тон!

Бо глибша стала в нас житечність. Ширша
й багатша путь. І жито золотіш...
В ім'я людей споруджуєм заводи;
в ім'я людей—театри;—добрий день
трудящим на землі!

Нам треба голосу Тараса. Море—
навколо нас. Воно біснується
й вирує. Вся ж заражена Європа,—
і кашляє, і бризкає... Пождіть,
ще будуть там громи.

Нам треба голосу Тараса. Спека,
що понад морем—як жандарма сон,—
вона ж бо душить кожну вільну думку.
Але вогонь вже блискає із хмар:
ще будуть там громи.

Бо там могутні скрізь глибини—маси
народні. Стережись, вандале. Ти
за безневинну кров—своєю кров'ю—
і за Іспанію і за Китай—
заплатиш широко.

Ой, широко заплатиш. Кров ворожу
ще не одна, розлившись, понесе
в Європі річка. І червоний прапор
замає високо. І вирветься—
такий могутній спів...

І що чудесно: в цім могутнім співі—
мотив Шевченка вчується,—як там,
в Іспанії,—коли окрема рота
ім'я його носила з гордістю
на прапорі своїм. •

ЗМІСТ

Ми йдемо на бій	3
„Свиня - наполеончик“	5
Воля непреложна	7
Зелен - зóлот	11
Пісня молодості	13
Іспанія	16
В ім'я людей	20

Редактор І. Кобелецький

Павло Тычина „Воля непреложная“

(Отпечатано на українском языке)

КВ-14973. Зам. 467. Тираж 9.500. Друк. арк. 0,75.
Обл.-авт. арк. 0,8. В 1 друк. арк. 48.000 знаків.
Підписано до друку 11-VIII 1941 р.

Ціна 30 коп.

Друкарня ім. Фрунзе, Харків, прес. Фрунзе, 6.

Якщо в цій книжці будуть дефекти, просимо повернути її для заміни на адрес: Харків, прес. Фрунзе, 6, друкарня ім. Фрунзе.

15/11

1941 10 15/11

Контроль
№ 27